

uden at kræve Told af dem, skal betale en betydelig — her er jo Tale om en fordoblet — Told for de Varer, som disse Lande indfører her til os.

Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde: Landbruget vil være enebeskyttet. Jeg forstaar ikke et Ord af dette, det er for mig fuldkommen dunkel Tale. Hvad er det for en Beskyttelse, han talte om? Det ærede Medlem Hr. Fraenkel afbrød før og nævnte Ost og Humle. (*Fraenkel*: Ja, jeg har jo nævnt dem, der er en 4—5 Stykker).... Vi har jo henvendt os baade angaaende Ostetold og Humletold og ønsket dem slettet i Toldloven (*Fraenkel*: Ja, men I vilde jo ikke, da det kom til Stykket). Jo, vi vilde, men vi fik en Skrivelse fra den daværende Finansminister Bramsnæs, som godtgjorde, at Ostetolden ikke er nogen Beskyttelses-told, men at det er en Finanstold; saa han vilde ikke slette den. Det maa vel være Vidnesbyrd nok. (*Fraenkel*): Ja, I er nøjsomme med Jeres Vidnesbyrd!).

Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Staunings Tale i nogen Grad var en Haan imod Landbruget; han talte om, at disse 30 pCt. af Befolkningen var ikke noget at regne. Men maa jeg spørge: Hvad lever Haandværket her i Landet for en stor Del af? Hvad er det, Industrien laver sine Maskiner til? I væsentlig Grad til Landbruget. Hvad er det, Handelen beskæftiger sig med? Er det ikke med at købe Raavarer ind til Landbruget og sælge de Varer, som Landbruget producerer? Det samme gælder til Dels ogsaa Skibsarten. Den Tale om, at der kun er 30 pCt., som beskæftiger sig med og lever af Landbruget, har ikke ret meget paa sig. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Stauning tror, at en Svækkelse af Landbrugets Eksport af de 1 200 Mill. Kr., som Landbrugseksporten bringer hjem her til Landet, ned til det halve kun vil ramme Landbruget. Jeg ved ikke, hvad man bilder sig ind fra den Side. Hvor skulde Landet faa Penge fra til at købe i Udlandet det, som vi nødvendigvis har Brug for, hvis de frie Erhverv, derunder Landbruget, svækkes ved en Toldpolitik som den, man nu synes at være i Færd med at indlede?

Det ærede Medlem begik endogsaa den Smagløshed, at han talte om Landbrugets

Skinker, der var ved at komme i Klemme. Hvis det sker, er der mange andre Skinker, som kommer i Klemme, det ærede Medlems kunde maaske ogsaa komme i Klemme.

Jeg vil hævde, at som Forholdene ligger, er Landbrugets Krise faktisk haardere end Industriens. Ved Kronestigningen fik vi øjeblikkelig et Pristald paa ca. 40 pCt. I det sidste Aars Tid eller halvandet har Priserne paa Landbrugsprodukter paa Verdensmarkedet været jævnt faldende, og vi har ingen Steder at rende hen og kræve Beskyttelse, vi maatte, som vi skriver, spytte i Næverne og tage fat, og det maa Industrien ogsaa gøre. Vi kan kun faa den Pris, som Arbejdet er værd, gennem de Priser, som vore Produkter kan opnaa paa Verdensmarkedet; men det vil man ikke nøjes med fra Industriens og det ærede Medlem Hr. Staunings Side, man vil have mere, end Arbejdet er værd. Det maa de frie Erhverv imidlertid protestere imod, og naar Socialdemokraterne kommer ud, i hvert Tilfælde paa Landet, vil de Meningsfæller, de dér har, forstaa, at denne Merpris til Industrien, som skal opnaas gennem en forøget Toldbeskyttelse, er de med til at betale.

Hvis det foreliggende Lovforslag vedtages, vil Danmark, der, som det fremgaar af Beretningen fra Konferencen i Genève, staaar som et af de lavere beskyttede Lande, styrke op mellem de højprotektionistiske Lande. Der er ingen Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ret i, at dette her kun er en Begyndelse, alle de andre Industrier vil følge efter og kræve samme Forhøjelse af deres Toldbeskyttelse, og det er ganske naturligt, hvorfor skulde de ikke det? Vi staaar derfor her overfor det største og mest skæbnesvangre Brud i Landets økonomiske Politik, som vi nogen Sinde har staaet overfor, og de frie Erhverv, som skal udrede Omkostningerne, maa protestere mod noget saadant, ogsaa fordi det, som sagt, er en for vort Lands hele Økonomi særdeles farlig Politik.

Vi maa derfor ogsaa fra Landbrugsraadets Side tage skarp Afstand fra en saadan paatænkt Politik, og jeg vil haabe, at naar det kommer til Stykket, vil man ikke her i den danske Rigsdag have Mod til at gøre det voldsomme Omslag at gaa over fra